

OLCSÓBBAN, EGYSZERŰBBEN?

Köszöntöm kedves sporttársaimat. Papdi Imre vagyok, szakképzettségemre nézve állattenyésztő agrármérnök, jelenleg egy multinacionális cégnél dolgozom osztályvezetőként. A szakközépiskolai tanulmányaimat is mezőgazdasági szakközépiskolában végeztem. Imádom az állatokat, postagalambokat kisiskolás korom óta tartok.

Az alábbiak már régóta ki kíváncsítottak belőlem, de az utolsó lökést a szeptemberi októberi szaklapok „Beszéljük meg...” rovatában megjelent írások adták.

Azzal kell kezdenem, hogy a jelenlegi csapatbajnokság kedvelőinek tiszteletben tartom az ebbéli szándékát, de az alábbiak nem nekik szólnak. A meglévő számtalan bajnoksági forma mellett nem talákoztam a lehető legegyszerűbbel. Mégpedig a következővel.

Engedjék meg, hogy az egyes szám első személyben folytassam. Engem a kezdetektől zavart az, hogy miért kell 10-zel oszthatónak lennie az indított és nevezett galambjaimnak? Ez szinte soha nem felelt meg a valódi galamblétszámomnak. (itt mondhatják a csapatbajnokság kedvelői: tessék több csapatot benevezni!) Íme egy példa: Ha a tavaszi tréning utak alkalmával állva marad a hosszútáv számára 23db,

a középtáv számára 34db,

a rövidtáv számára 45db.

Mi történt ez ideig? Nevezve lett 4rövid, 3közép, 2hosszú csapat, de ekkor a fennmaradó galambok nem versenyeztek. Ez nem cél. Lehet nevezni további egy-egy csapatot minden távra, de ekkor ez utóbbi csapatok nem tölthetők fel így indokolatlanul drágul az amúgy sem olcsó hobbink. Ez sem cél. Cél lehet, hogy valamennyi arra alkalmas galambunk minden lehetséges alkalommal mozogjon, versenyezzen. További kritikám a csapatbajnoksággal szemben.

Emlékezzünk vissza a versenyszezonra. Miként zajlik a pakolás? (a következő példa az elektromos rögzítőt használók számára lesz ismerős.)

„x” versenyző a rövidtávra hoz 50db galambot. Az első 10 bepakolása után nyomtatás, majd aláír a tenyésztő, a titkár, és a versenybizottság egy tagja. Új papír a nyomtatóban, bepakolás, nyomtatás, ismét aláír a tenyésztő, a titkár, és a versenybizottság egy tagja. Újabb papír a nyomtatóban, bepakolás, nyomtatás, újfent aláír a tenyésztő, a titkár, és a versenybizottság egy tagja. Majd a 4-ik csapat, bepakolás, nyomtatás, aláír a tenyésztő, a titkár, és a versenybizottság egy tagja és befejezésül új papír, bepakolás, nyomtatás, aláír a tenyésztő, a titkár, és a versenybizottság egy tagja. Mi szükség van erre? („aki még nem nyugdíjas az a helyszínen azzá válik, mire ezt kívárja...”) Egyetlen versenyjegyzőkönyvön kényelmesen elfér 70-80 galamb is, és egyetlen aláírással rendezhető minden gyorsan kényelmesen.

A fenti pakolási fejezet megismétlődik a galambok bepakolása kivételével, az órabontás alkalmával is. Szükségünk van erre? Papír és aláírás hegyek ismét. Változatlanul elegendő lenne az egy tenyésztő egy papír egy aláírás.

Engedjenek meg néhány további példát. Az idei versenyszezonunk legrangosabb, legizgalmasabb versenye a Magdeburg megszűnésével a Sczeczin volt 2005. 07. 03-án. (ez a mi Barcelonánk, nem csak a feleresztési időpont egyezősége miatt)

Molnár Péter sporttársam (U21) a következő eredményeket érte el.

Egy.	Röp csoport	Kerület	Régió	Zóna	Országos
1 / 189,	1 / 740,	2 / 1773,	3 / 3757,	50 / 6913,	483 / 14631

Ezen kívül a kerületi listára tett még egy galambot az igen előkelő 30-ik helyre.

Ezt a két galambot helyezte. Ezzel a kerületi csapatbajnokság 55-ik helyén végzett. Megelőzték őt a kerületi listán 3 helyezéssel, a következő eredménnyel is. 100-ik, 171-ik, 257-ik helyezésekkel. (csapatbajnokság...) Kérdezem én. Önök vajon melyik galambot, galambokat választanák, vajon mely eredménynek van nagyobb sportértéke?

Ide kívánczik a Szaklap egyik régebbi számából az

„KIPP UND SÖHNE, AVAGY A VILÁGHÍRŰ KIPP CSALÁD” című írás néhány gondolata.(ford. V. A)

„A német RV programban teljesen mindegy, hogy a galamb 10 vagy 11 helyezés esetén 300 vagy 800 pontot gyűjtött össze. Mi már évek óta következetesen csak kimondottan az él helyezések alapján válogatjuk a versenygalambjainkat. 11-12 helyezéssel galambok 300-400 ászponttal bennünket nem érdekelnek. Az ilyen galambokkal nem lehet csatát nyerni!”

Emlékezetünkben is az egyéni győztesek, győzelmek élnek legtovább...

Ki emlékszik vajon az olimpiák történetéből valamely csapatszám győztesére?

(például a 4 x 100m-es férfi síkfutás győztesére...) Ellenben a férfi 100m egyéni győztesére annál inkább! Biztosra veszem, hogy sokan találnak „ismerőst” az alábbi listán.

1984	LOS ANGELES	1.	CARL LEWIS (USA)
1988	SZÖUL	1.	CARL LEWIS (USA)
1992	BARCELONA	1.	LINFORD CHRISTIE (GBR)
1996	ATLANTA	1.	DONOVAN BAILEY (CAN)
2000	SYDNEY	1.	MAURICE GREENE (USA)
2004	ATHÉN	1.	JUSTIN GATLIN (USA)

Összefoglalva. Mire is gondolok?

1: Legyen nevezhető tetszés szerinti számú galamb minden távra.

Ehhez szükséges, hogy a versenyzés költségei ne 10db galambra tehát csapatra legyenek meghatározva, hanem darab galambra.

2: A versenyzés költségei a -számolás

-díjalap

-szállítás

-verseny engedély galambonkénti költsége megfizetése közül a díjalap **ELHAGYÁSÁVAL** olcsóbbá tehető a versenyzés. A **díjazás** (Ficza Károly sporttárs, a szaklap szeptemberi száma 15-ik oldalán olvasható véleményével egyezően) lehetne egy **oklevél**.

3: A versenyjegyzőkönyv és ebből következően a versenylista is a fenti példa szerint a legegyszerűbb legyen. Az egy tenyésztő, egy papír egy aláírás (3) szerint.

Zárógondolatként a Gál Ottó-Gáspár István: A versenyzés tudománya (1999) könyvéből egy idézet. (p.105)

Tasi Pál:

„... mert az igazi galambászat, ott kezdődik, hogy annyi galambot küldhetek hetente, amennyit arra az útra jónak látok és a hagyományos csapatbajnokság helyett 100 féle értékelés is megoldható. ...Sok embernek lehetne sikerélménye, és a galambászatnak ez a lényege.”

Tisztelettel: Papdi Imre

30/941-1031

